

[Lorentzen.]

ledes at disse tal vel også stort set er godkendt af ministeren. Iøvrigt er der ikke noget som helst af det, jeg sagde i går, som jeg er ked af at have sagt, ikke et eneste ord, og jeg føler mig helt overbevist om, at afdelingschefen, som jeg kender ret godt, ikke er vred på mig.

At den højtærede boligminister måske er vred på mig, også på afdelingschefens vegne, må jeg jo så tage med. (*Indenrigs- og boligministeren* [Kjærbøl]: Ikke vred!). Nå, ikke vred, men bedrøvet måske? Den højtærede boligminister må ikke glemme, at vi fra vor side for flere måneder tilbage efterlyste en aktuarberegning; men den højtærede boligminister har ikke i noget af de lovforslag, han har fremsat, heller ikke i sin tale eller i bemærkningerne til lovforslaget, nævnt disse tal. De er jo ret vigtige, og jeg er derfor glad for, at afdelingschefen dog turde gå i gang med opgaven. Aktuarberegningen vil jeg naturligvis gerne i udvalget have lov til at kontrollere og se lidt nærmere på, højtærede boligminister.

Så er der afviklingen. Vi skal arbejde på lang sigt, der skal en afvikling til. Ja, det er jo netop det, vi vil have; men der er ingen afvikling i boligministerens lovforslag. Det siger: ny byggestøttelov for 8 år. Når de 8 år er gået, kan man formentlig komme og sige: vi kan ikke afvikle pludselig; vi skal have 8 eller måske 6 år til. Det er netop svagheden ved det. Dernæst er vi blevet så realistiske her i landet, at vi må forlange nogle tal, højtærede boligminister. Der er ikke noget i vejen for, at man i en lov kan sige: der må bygges for så og så meget. Jeg erkender, at tilfældet i loven af 1946 ikke var så heldigt; det vil jeg ikke lægge skjul på, og det har vi sagt ved mange lejligheder. Vi må vide, hvad man for de forskellige kategoriers vedkommende har tænkt sig, og hvilke beløb der skal anvendes, for ellers tror jeg nok, man spiller en lille smule — ja, hvad skal jeg kalde det — halløj med Danmarks befolkning; den har krav på at få at vide, hvor mange penge staten vil afsætte til de og de formål, og at disse tal bliver optaget i en lov. Den højtærede boligminister må også regne med — for at der ikke skal være nogen misforståelse — at mit parti ikke giver til-

slutning til en 97 pct.-regel en gang til, og vi vil også have lov til at se på de forskellige bestemmelser.

Den højtærede boligminister fremhæver — hvad jeg forøvrigt også nævnte i går — at maksimumslånet til parcelhusejere kun er 16 000 kr.; men den højtærede boligminister ved vel også nok, at det er et af de områder, hvor der laves flest fiduser, og hvor det højtærede ministerium trods al dygtighed og al fid sikkert dumper i vandet mange gange.

Jeg skal ikke forlænge denne debat, højtærede boligminister, men håbe på, at vi i udvalget må møde en smidig og smilende boligminister, der vil forhandle på de retningsslinier, vi har angivet.

Aksel Møller: Naturligvis er et af de spørgsmål, der må optage os mest, spørgsmålet om lånegrænserne; det har jo også i tidligere diskussioner i det høje ting spillet en temmelig afgørende rolle. Jeg sagde i går, at jeg håbede, det kunne lykkes os under forhandlingerne at komme til at arbejde med lavere grænser end dem, vi arbejder med i øjeblikket, men jeg vil tilføje, at nu, da lånene skal forrentes med markedsrenten, har spørgsmålet ikke samme store betydning som tidligere.

Dernæst vil jeg gerne sige følgende: jeg synes, det er rimeligt, at man på forhånd gør sig klart, hvad denne lovgivning kommer til at koste, for det er ganske uoverskueligt, således som lovforslaget er affattet, og efter de oplysninger, der er givet os. Det må blive en opgave i udvalget at finde ud af, om loven, hvis den gennemføres som foreslået, ikke vil blive en meget, meget for stor belastning for det danske samfund. Jeg tror, det vil blive meget svært, hvis man vil have en lov, at indrette sig på den måde, at man siger: så og så meget skal anvendes her, så og så meget må anvendes der, for sandheden om det hele er jo — hvad vi vel allerede ved, og hvad vi også må følge — at de steder, hvor der skal bygges, er vel først og fremmest de steder, hvor der er behov for byggeri. Jeg er meget ængstelig ved, at den tankegang skulle trænge igenem, at man navnlig skal bygge der, hvor man har ledig arbejdskraft til byggeri; for følger man den tankegang, så forvandler